

Konwencja ATA

KONWENCJA CELNA

Wstęp

Rozdział I - Definicje i zezwolenia

Rozdział II - Zakres stosowania

Rozdział III - Wydawanie karnetów A.T.A. i posługiwanie się nimi

Rozdział IV - Gwarancja

Rozdział V - Umarzanie zobowiązań z karnetu A.T.A.

Rozdział VI - Postanowienia Różne

Rozdział VII - Postanowienia końcowe

W SPRAWIE KARNETU A.T.A. DLA ODPRAWY WARUNKOWEJ TOWARÓW
(KONWENCJA A.T.A.)

sporządzona w Brukseli dnia 6 grudnia 1961 r.*
(Dz. U. z dnia 7 listopada 1969 r.)

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
RADA PAŃSTWA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ
podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 6 grudnia 1961 roku została sporządzona w Brukseli Konwencja celna w sprawie karnetu A.T.A. dla odprawy warunkowej towarów (Konwencja A.T.A.).

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że postanawia przystąpić do tej konwencji w imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 18 czerwca 1969 roku

(Tekst konwencji zamieszczony jest w załączniku nr 2 do niniejszego numeru).

ZAŁĄCZNIK

KONWENCJA CELNA W SPRAWIE KARNETU A.T.A. DLA ODPRAWY WARUNKOWEJ
TOWARÓW (KONWENCJA A.T.A.)

sporządzona w Brukseli dnia 6 grudnia 1961 r.

WSTĘP.

Państwa sygnatariusze niniejszej konwencji, zebrane pod auspicjami Rady Współpracy Celnej i Umawiających się Stron Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) oraz w porozumieniu z Organizacją Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury (UNESCO), mając na względzie wyrażone przez przedstawicieli handlu międzynarodowego i przez innych zainteresowanych życzenie ułatwienia formalności związanych z bezcłowym czasowym przywozem towarów, przekonane, że przyjęcie wspólnego trybu postępowania przy bezcłowym czasowym przywozie towarów przyniesie zasadnicze korzyści dla międzynarodowej działalności na odcinku handlu lub kultury i zapewni systemom celnym Umawiających się Stron wyższy stopień zharmonizowania i jednolitości, uzgodniły, co następuje:

ROZDZIAŁ I.

DEFINICJE I ZEZWOLENIA

Artykuł 1.

Dla celów niniejszej konwencji:

*określenie "*należności przywozowe*" oznacza należności celne i wszystkie inne należności i podatki pobierane od przywozu lub w związku z przywozem, jak również wszelkie akcyzy i podatki wewnętrzne, którym podlegają towary przywożone, z wyłączeniem jednakże należności i opłat odpowiadających przybliżonym kosztom wyświadczonych usług i nie stanowiących pośredniej ochrony dla wyrobów krajowych lub podatków przywozowych o charakterze fiskalnym,

*określenie "*odprawa warunkowa*" oznacza czasowy przywóz wolny od należności przywozowych zgodnie z warunkami ustalonymi przez konwencje wymienione w artykule 3 niniejszej konwencji lub przez ustawodawstwo kraju przywozu,

*określenie "*tranzyt*" oznacza przewóz towarów z jednego urzędu celnego na terytorium Umawiającej się Strony do innego urzędu celnego na tym samym terytorium, zgodnie z warunkami ustalonymi w ustawodawstwie tej Umawiającej się Strony,

*określenie "*karnet A.T.A.*" (**A**dmission **T**emporaire - **T**emporary **A**dmission) oznacza dokument stanowiący załącznik do niniejszej konwencji,

*określenie "*zrzeszenie wydające*" oznacza zrzeszenie posiadające zezwolenie władz celnych Umawiającej się Strony na wydawanie karnetów A.T.A. na terytorium tej Umawiającej się Strony,

*określenie "*zrzeszenie gwarantujące*" oznacza zrzeszenie posiadające zezwolenie władz celnych Umawiającej się Strony na gwarantowanie sum, o których mowa w artykule 6 niniejszej konwencji, na terytorium tej Umawiającej się Strony,

*określenie "Rada" oznacza organizację powołaną przez konwencję w sprawie ustanowienia Rady Współpracy Celnej, sporządzoną w Brukseli dnia 15 grudnia 1950 roku,

*określenie "osoba" oznacza zarówno osobę fizyczną, jak i prawną, chyba że z kontekstu wynika inaczej.

Artykuł 2.

Udzielenie przez władze celne zezwolenia zrzeszeniu wydajacemu, przewidzianemu w artykule 1 e) niniejszej konwencji, może być uzależnione w szczególności od dostosowania ceny karnetów A.T.A. do kosztów świadczonych usług.

ROZDZIAŁ II.

ZAKRES STOSOWANIA

Artykuł 3.

1. Każda Umawiająca się Strona uzna, zamiast swych krajowych dokumentów celnych, dla zagwarantowania sum, o których mowa w artykule 6 niniejszej konwencji, za ważne na jej terytorium karnety A.T.A., wydane i używane na warunkach określonych w niniejszej konwencji, dla towarów przywożonych czasowo przy zastosowaniu:

a) Konwencji celnej dotyczącej czasowego przywozu wyposażenia zawodowego, sporządzonej w Brukseli dnia 8 czerwca 1961 roku,

b) Konwencji celnej dotyczącej ułatwień przy przywozie towarów przeznaczonych do wystawienia lub wykorzystania na wystawach, targach, kongresach lub podobnych imprezach, sporządzonej w Brukseli dnia 8 czerwca 1961 roku, w takim zakresie, w jakim jest ona Stroną tych konwencji.

2. Każda Umawiająca się Strona może również uznać karnety A.T.A. wydane i używane na tych samych warunkach dla towarów przywożonych czasowo w zastosowaniu innych konwencji międzynarodowych dotyczących czasowego przywozu lub dla postępowania w związku z odprawą warunkową na mocy ustawodawstwa krajowego.

3. Każda Umawiająca się Strona może uznać dla celów tranzytu karnety A.T.A. wydane i używane na tych samych warunkach.

4. Towary przeznaczone do przerobu lub naprawy nie mogą być przywożone na podstawie karnetów A.T.A.

ROZDZIAŁ III.

WYDAWANIE KARNETÓW A.T.A. I POSŁUGIWANIE SIĘ NIMI

Artykuł 4

1. Zrzeszenia wydające nie mogą wydawać karnetów A.T.A., których okres ważności przekracza jeden rok od daty wydania. Muszą one wskazać na okładce karnetu A.T.A. kraje, w których karnet posiada ważność, jak również odpowiednie zrzeszenia gwarantujące.

2. Po wydaniu karnetu A.T.A. żaden dodatkowy towar nie może być dopisany do listy towarów wyliczonych na odwrocie okładki karnetu ani na żadnych ewentualnie załączonych do niej kartkach dodatkowych (wykaz ogólny).

Artykuł 5.

Termin ustalony dla powrotnego wywozu towarów przywożonych na podstawie karnetu A.T.A. nie może w żadnym razie przekraczać okresu ważności danego karnetu.

ROZDZIAŁ IV.

GWARANCJA

Artykuł 6

1. Każde zrzeszenie gwarantujące poręcza władzom celnym kraju, w którym ma swoją siedzibę, zapłatę sumy należności przywozowych i innych sum należnych w razie nieprzestrzegania warunków ustalonych dla odprawy warunkowej lub tranzytu towarów, przywiezionych do danego kraju na podstawie karnetów A.T.A., wydanych przez odpowiednie zrzeszenie wydające. Jest ono zobowiązane do zapłaty tych sum łącznie i solidarnie z osobami, od których należy się zapłata sum wyżej wymienionych.

2. Zrzeszenie gwarantujące nie jest zobowiązane do zapłaty sumy, która przekracza kwotę należności przywozowych o więcej niż 10 procent.

3. Po dokonaniu przez władze celne kraju przywozu zwolnienia karnetu A.T.A. bez zastrzeżeń w odniesieniu do określonych towarów władze te nie mogą już żądać od zrzeszenia gwarantującego zapłaty sum, wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu, w odniesieniu do tych towarów. Jednakże roszczenie może jeszcze być wysunięte w stosunku do zrzeszenia gwarantującego, jeżeli zostanie następnie ustalone, że zwolnienie karnetu zostało dokonane w sposób nieprawidłowy lub w wyniku oszustwa bądź też że zostały naruszone zasady odprawy warunkowej lub tranzytu.

4. Władze celne nie mogą w żadnym razie domagać się od zrzeszenia gwarantującego zapłaty sum, wymienionych w ustępie 1 niniejszego artykułu, jeżeli roszczenie nie zostanie zgłoszone w stosunku do zrzeszenia gwarantującego w ciągu roku od daty wygaśnięcia ważności karnetu.

ROZDZIAŁ V.

UMARZENIE ZOBOWIĄZAŃ Z KARNETU A.T.A.

Artykuł 7.

1. Zrzeszenia gwarantujące mają sześć miesięcy czasu, licząc od daty, w której władze celne zażądają zapłaty sum wymienionych w ustępie 1 artykułu 6 dla dostarczenia dowodu powrotnego wywozu towarów na warunkach przewidzianych w niniejszej konwencji lub zwolnienia karnetu A.T.A. w inny prawidłowy sposób.
2. Jeżeli dowód ten nie zostanie dostarczony we właściwym terminie, zrzeszenie gwarantujące złoży natychmiast te sumy do depozytu lub zapłaci je warunkowo. Depozyt ten lub zapłata zostaną uznane za ostateczne po upływie trzech miesięcy od daty złożenia do depozytu lub zapłaty. W czasie tego ostatniego okresu zrzeszenie gwarantujące może jeszcze, w celu odzyskania sum zdeponowanych lub zapłaconych, dostarczyć dowodu, o którym mowa w ustępie poprzednim.
3. W krajach, których ustawodawstwo nie przewiduje depozytu lub warunkowego uiszczenia należności przywozowych, płatności dokonane na warunkach przewidzianych w poprzednim ustępie uważa się za ostateczne, jednak sumy te mogą być zwrócone, jeżeli dowód przewidziany w ustępie 1 niniejszego artykułu zostanie dostarczony w ciągu trzech miesięcy od daty dokonania zapłaty.

Artykuł 8.

1. Dowodem powrotnego wywozu towarów przywiezionych na podstawie karnetu A.T.A. jest zaświadczenie powrotnego wywozu wystawione w tym karnecie przez władze celne kraju, do którego towary zostały czasowo przywiezione.
2. W razie braku zaświadczenia o powrotnym wywozie towarów, zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu, władze celne kraju przywozu mogą uznać - jako dowód powrotnego wywozu towarów - nawet po wygaśnięciu ważności karnetów:
  - a) uwagi zamieszczone w karnecie A.T.A. przez władze celne innej Umawiającej się Strony przy przywozie lub powrotnym przywozie lub zaświadczenie wydane przez te władze w oparciu o uwagi zamieszczone na odcinku wydartym z karnetu przy przywozie lub powrotnym przywozie na ich terytorium, pod warunkiem że te uwagi odnoszą się do przywozu lub powrotnego przywozu, co do którego można ustalić, iż rzeczywiście nastąpił po powrotnym wywozie, który tą drogą ma być udowodniony,
  - b) wszelki inny dowód stwierdzający, że towary znajdują się poza terytorium tego kraju.
3. W przypadku gdy władze celne jednej z Umawiających się Stron zwalniają od obowiązku powrotnego wywozu pewne towary przywiezione na ich terytorium na podstawie karnetu A.T.A., zrzeszenie gwarantujące będzie zwolnione od swych zobowiązań dopiero z chwilą, gdy te władze zaświadczą na tymże karnecie, że sprawa danych towarów została uregulowana.

Artykuł 9.

Władze celne zastrzegają sobie prawo pobierania opłaty w przypadkach wymienionych w ustępie 2 artykułu 8 niniejszej konwencji.

ROZDZIAŁ VI.

POSTANOWIENIA RÓŻNE

Artykuł 10.

Poświadczenie przez organy celne karnetów A.T.A. używanych na warunkach przewidzianych niniejszą konwencją nie podlega opłatom za czynności celne dokonywane w urzędach celnych lub ich oddziałach w normalnych godzinach urzędowania.

Artykuł 11.

W razie zniszczenia, zgubienia lub kradzieży karnetu A.T.A. obejmującego towary znajdujące się na terytorium jednej z Umawiających się Stron - władze celne tej Umawiającej się Strony uznają, na żądanie zrzeszenia wydającego i z zastrzeżeniem warunków ewentualnie nałożonych przez te władze, dokument zastępczy, którego ważność wygasa w terminie ustalonym dla karnetu zastąpionego.

Artykuł 12.

1. Jeżeli towary przywiezione czasowo nie mogą być powrotnie wywiezione na skutek zajęcia, a zajęcie to nie zostało dokonane na wniosek osób prywatnych, obowiązek powrotnego wywozu zostaje zawieszony na czas trwania zajęcia.

2. Władze celne zawiadamiają, w miarę możliwości, zrzeszenie gwarantujące o dokonanych przez siebie lub na żądanie zajęciach towarów przywiezionych na podstawie karnetów A.T.A., które zostały zagwarantowane przez zrzeszenie, i będą go informować o środkach, jakie zamierzają podjąć.

Artykuł 13.

Karnety A.T.A. lub części karnetów A.T.A., przeznaczone do wydania w kraju przywozu, a które są przesyłane do zrzeszenia wydającego przez odpowiednie zrzeszenia zagraniczne, przez organizację międzynarodową lub przez władze celne jednej z Umawiających się Stron, korzystają ze zwolnień od należności przywozowych i nie podlegają żadnym zakazom ani ograniczeniom przywozowym. Analogiczne ułatwienia są stosowane przy wywozie.

Artykuł 14.

Dla celów niniejszej konwencji terytoria Umawiających się Stron, które tworzą unię celną lub gospodarczą, można uważać za jedno terytorium.

Artykuł 15.

W przypadku oszustwa, wykroczenia lub nadużycia Umawiające się Strony mają prawo, niezależnie od postanowień niniejszej konwencji, do wszczęcia postępowania przeciwko osobom posługującym się karnetem A.T.A. w celu ściągnięcia należności przywozowych i innych należnych sum, jak również w celu nałożenia na te osoby kar, przewidzianych za takie czyny. W tym przypadku zrzeczenia powinny udzielić pomocy władzom celnym.

Artykuł 16.

Załącznik do niniejszej konwencji stanowi jej integralną część składową.

Artykuł 17.

Postanowienia niniejszej konwencji ustalają ułatwienia minimalne i nie stanowią przeszkody w stosowaniu większych ułatwień, jakie niektóre z Umawiających się Stron przyznają lub mogą przyznać w przyszłości bądź drogą postanowień jednostronnych, bądź na mocy umów dwustronnych lub wielostronnych.

ROZDZIAŁ VII.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 18.

1. Umawiające się Strony będą zbierać się w razie potrzeby dla zbadania warunków stosowania niniejszej konwencji, a w szczególności w celu rozważenia właściwych środków dla zapewnienia jej jednolitej interpretacji i stosowania.

2. Zebrania takie będą zwoływane przez Sekretarza Generalnego Rady na żądanie którejkolwiek z Umawiających się Stron. O ile Umawiające się Strony nie postanowią inaczej, zebrania odbywać się będą w siedzibie Rady.

3. Umawiające się Strony ustalą regulamin wewnętrzny swoich zebrań. Decyzje Umawiających się Stron podejmowane są większością dwóch trzecich głosów Stron obecnych i głosujących.

4. Umawiające się Strony nie mogą podejmować w żadnej sprawie decyzji, jeżeli nie jest obecna więcej niż połowa spośród nich.

Artykuł 19.

1. Każdy spór między Umawiającymi się Stronami dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszej konwencji będzie w miarę możliwości rozstrzygany w drodze bezpośrednich negocjacji między Stronami będącymi w sporze.

2. Każdy spór, który nie został rozstrzygnięty w drodze bezpośrednich negocjacji, będzie przedkładany przez Strony pozostające w sporze Umawiającym się Stronom, które zebrawszy się zgodnie z postanowieniami artykułu 18 niniejszej konwencji rozpatrzą spór i wydadzą zalecenia w celu jego rozstrzygnięcia.

3. Strony pozostające w sporze mogą z góry wyrazić zgodę na przyjęcie zaleceń Umawiających się Stron jako wiążących.

Artykuł 20.

1. Każde państwo będące członkiem Rady i każde państwo będące członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych lub jej organizacji wyspecjalizowanych może stać się Stroną niniejszej konwencji przez:

a) podpisanie jej bez zastrzeżenia ratyfikacji,

b) złożenie dokumentu ratyfikacyjnego po jej podpisaniu z zastrzeżeniem ratyfikacji lub

c) przystąpienie do niej.

2. Niniejsza konwencja jest otwarta do podpisu dla państw, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, do dnia 31 lipca 1962 roku w siedzibie Rady w Brukseli. Po tej dacie będzie ona otwarta do przystąpienia.

3. W przypadku przewidzianym w ustępie 1 b niniejszego artykułu konwencja podlega ratyfikacji przez państwa-sygnatariuszy, zgodnie z ich procedurą konstytucyjną.

4. Każde państwo, nie będące członkiem organizacji, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, do którego Sekretarz Generalny Rady na wniosek Umawiających się Stron skieruje zaproszenie, może stać się Stroną niniejszej konwencji przez przystąpienie do niej po wejściu jej w życie.

5. Dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia będą składane Sekretarzowi Generalnemu Rady.

Artykuł 21.

1. Niniejsza konwencja wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym pięć z państw, o których mowa w ustępie 1 artykułu 20, podpisze ją bez zastrzeżenia ratyfikacji albo złoży dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia.

2. W stosunku do każdego państwa, które podpisało niniejszą konwencję bez zastrzeżenia ratyfikacji, ratyfikowało ją lub przystąpiło do niej po tym, jak pięć państw podpisało konwencję bez zastrzeżenia ratyfikacji lub złożyło dokumenty ratyfikacyjne albo dokumenty przystąpienia - niniejsza konwencja wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od jej podpisania przez to państwo bez zastrzeżenia ratyfikacji albo złożenia przez nie dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

Artykuł 22.

1. Niniejsza konwencja zawarta jest na czas nieokreślony. Jednakże każda Umawiająca się Strona może ją wypowiedzieć w każdej chwili po dacie jej wejścia w życie, ustalonej zgodnie z artykułem 21 niniejszej konwencji.

2. Wypowiedzenie będzie dokonane w drodze pisemnej notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady.

3. Wypowiedzenie nabierze mocy po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania przez Sekretarza Generalnego Rady notyfikacji o wypowiedzeniu.

5. W przypadku gdy jedna z Umawiających się Stron wypowiada niniejszą konwencję zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu lub dokonuje notyfikacji zgodnie z ustępem 2 b artykułu 23 lub ustępem 2 artykułu 25 niniejszej konwencji, każdy karnet A.T.A. wydany przed datą, w której takie wypowiedzenie lub notyfikacja nabierają mocy, pozostaje ważny, a gwarancja zrzeszenia gwarantującego pozostaje utrzymana.

Artykuł 23.

1. W chwili podpisywania niniejszej konwencji, jej ratyfikacji lub przystąpienia do niej bądź w późniejszym terminie każde państwo, które zdecydowało się uznawać karnety A.T.A. na warunkach przewidzianych w ustępach 2 i 3 artykułu 3 niniejszej konwencji, notyfikuje to Sekretarzowi Generalnemu Rady, precyzując przypadki, w których zobowiązuje się uznawać karnety A.T.A., i wskazując termin, od którego to uznanie nabiera mocy.

2. Inne podobne notyfikacje można kierować do Sekretarza Generalnego Rady:

a) aby rozszerzyć zakres stosowania poprzednich notyfikacji,

b) aby anulować poprzednie notyfikacje lub ograniczyć ich zakres stosowania, biorąc pod uwagę postanowienia ustępu 4 artykułu 22 niniejszej konwencji.

Artykuł 24.

1. Umawiające się Strony, zebrawszy się zgodnie z artykułem 18, mogą zgłaszać poprawki do niniejszej konwencji.

2. Tekst zaleconej w ten sposób poprawki zostanie zakomunikowany przez Sekretarza Generalnego Rady wszystkim Umawiającym się Stronom, wszystkim innym państwom, które podpisały konwencję lub do niej przystąpiły, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, Umawiającym się Stronom GATT i UNESCO.

3. W ciągu sześciu miesięcy od daty zakomunikowania o zaleconej poprawce każda z Umawiających się Stron może zawiadomić Sekretarza Generalnego Rady:

a) bądź że zgłasza sprzeciw w stosunku do zaleconej poprawki,

b) bądź że jakkolwiek skłonna byłaby przyjąć zaleconą poprawkę, to jednak warunki niezbędne dla tego przyjęcia nie są jeszcze spełnione w jej kraju.

4. Dopóki Umawiająca się Strona, która przesłała zawiadomienie przewidziane w ustępie 3 b niniejszego artykułu, nie zawiadomiła Sekretarza Generalnego Rady o przyjęciu zaleconej poprawki, może ona w ciągu dziewięciu miesięcy od daty upływu terminu sześciu miesięcy przewidzianego w ustępie 3 niniejszego artykułu zgłosić sprzeciw w stosunku do tej poprawki.

5. Jeżeli sprzeciw w stosunku do zaleconej poprawki został zgłoszony zgodnie z postanowieniami ustępów 3 i 4 niniejszego artykułu, poprawka uważana będzie za nie przyjętą i nie mającą mocy obowiązującej.

6. Jeżeli w stosunku do zaleconej poprawki nie zgłoszono żadnego sprzeciwu zgodnie z postanowieniami ustępów 3 i 4 niniejszego artykułu, poprawka uważana będzie za przyjętą w terminie następującym:

a) jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie przesłała zawiadomienia zgodnie z ustępem 3 b niniejszego artykułu - z chwilą upływu terminu sześciu miesięcy, o którym mowa w ustępie 3,

b) jeżeli jedna lub kilka Umawiających się Stron przesłało zawiadomienie zgodnie z ustępem 3b niniejszego artykułu - w terminie najbliższym spośród dwóch następujących dat:

* daty, w której wszystkie Umawiające się Strony, które przesłały takie zawiadomienia, notyfikowały Sekretarzowi Generalnemu Rady, że przyjmują zaleconą poprawkę, przy czym jednak za datę tę będzie się uważać zakończenie terminu sześciu miesięcy, ustalonego w ustępie 3 niniejszego artykułu, w przypadku gdy wszystkie akceptacje zostały notyfikowane przed upływem tego terminu,

* daty, w której upływa termin dziewięciu miesięcy, ustalony w ustępie 4 niniejszego artykułu.

7. Każda poprawka uznana za przyjętą wejdzie w życie po upływie sześciu miesięcy od daty uznania jej za przyjętą.

8. Sekretarz Generalny Rady zawiadomi możliwie najwcześniej wszystkie Umawiające się Strony o każdym sprzeciwie zgłoszonym w stosunku do zaleconej poprawki zgodnie z

ustępem 3 a, jak również o każdym zawiadomieniu skierowanym zgodnie z ustępem 3 b niniejszego artykułu. W późniejszym terminie zawiadomi on wszystkie Umawiające się Strony, czy Umawiająca się Strona lub Umawiające się Strony, które przesłały takie zawiadomienie, wnoszą sprzeciw w stosunku do zalecanej poprawki, czy też ją przyjmują.

9. Uważa się, że każde państwo, które ratyfikuje niniejszą konwencję lub do niej przystępuje, uznaje tym samym poprawki będące w mocy w dniu złożenia przez nie dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

Artykuł 25.

1. Każde państwo, w chwili podpisywania konwencji bez zastrzeżenia ratyfikacji albo w chwili składania dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia bądź też w terminie późniejszym, może notyfikować Sekretarzowi Generalnemu Rady, że niniejsza konwencja rozciąga się na wszystkie lub niektóre terytoria, za których stosunki międzynarodowe jest ono odpowiedzialne. Notyfikacja taka nabiera mocy po upływie trzech miesięcy od daty jej otrzymania przez Sekretarza Generalnego Rady. Jednakże na wymienionych terytoriach konwencja nie będzie obowiązywać, zanim nie wejdzie ona w życie w stosunku do tego państwa.

2. Każde państwo, które zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu notyfikowało, że niniejsza konwencja rozciąga się na terytorium, za którego stosunki międzynarodowe jest ono odpowiedzialne, może notyfikować Sekretarzowi Generalnemu Rady, zgodnie z postanowieniami artykułu 22 niniejszej konwencji, że terytorium to przestaje stosować konwencję.

Artykuł 26.

1. Każde państwo może zastrzec w chwili podpisywania niniejszej konwencji, jej ratyfikacji lub przystąpienia do niej bądź też może - po staniu się Stroną konwencji - notyfikować Sekretarzowi Generalnemu Rady, że nie uznaje, na zasadach przewidzianych niniejszą konwencją, karnetów A.T.A. dla obrotu pocztowego. Taka notyfikacja nabierze mocy po upływie dziewięćdziesięciu dni od daty jej otrzymania przez Sekretarza Generalnego.

2. Każda Umawiająca się Strona, która zgłosiła zastrzeżenie zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu, może w każdym czasie je wycofać drogą notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady.

3. Żadne inne zastrzeżenie do niniejszej konwencji nie jest dopuszczalne.

Artykuł 27.

Sekretarz Generalny Rady zawiadomi wszystkie Umawiające się Strony, jak również inne

państwa, które podpisały niniejszą konwencję lub do niej przystąpiły, Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, Umawiające się Strony GATT i UNESCO o:

- a) podpisaniu, ratyfikacjach, przystąpieniach, o których mowa w artykule 20 niniejszej konwencji,
- b) dacie wejścia w życie niniejszej konwencji zgodnie z artykułem 21,
- c) wypowiedzeniach otrzymanych zgodnie z artykułem 22,
- d) notyfikacjach otrzymanych zgodnie z artykułem 23,
- e) poprawkach uznanych za przyjęte zgodnie z artykułem 24, jak również o dacie wejścia ich w życie,
- f) notyfikacjach otrzymanych zgodnie z artykułem 25,
- g) zastrzeżeniach i notyfikacjach otrzymanych zgodnie z artykułem 26, jak również o dacie wejścia w życie zastrzeżeń lub ich wycofania.

Artykuł 28.

Zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych niniejsza konwencja zostanie zarejestrowana w Sekretariacie Organizacji Narodów Zjednoczonych na wniosek Sekretarza Generalnego Rady.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Brukseli dnia szóstego grudnia tysiąc dziewięćset sześćdziesiątego pierwszego roku, w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony u Sekretarza Generalnego Rady. Sekretarz Generalny Rady prześle uwierzytelnione jego odpisy wszystkim państwom, o których mowa w ustępie 1 artykułu 20 niniejszej konwencji.